

TANÍTVÁNYOK ÉS PRABHUPĀDA MISSZIÓJA



MÉHEK EGY LÓTUSZVIRÁG KÖRÜL

Fokozatosan több és több *bhakta* utazott Bhubaneswarba, hogy Gour Govinda Swami leckéit hallja. Bármikor, ha egy távoli országból érkezett egy tanítvány, az íratlan szabály szerint azonnal mennie kellett, hogy a Guru Mahārājáját lássa a konyhójában, aki mindig el volt ragadtatva, hogy találkozhat velük.

Mahanidhi Swami: *1995 tavasza és nyara Gour Govinda Mahārāja prédikálásának egyfajta aranykora volt, különösen a nyugatiak számára. Ebben az időszakban bhakták százai fordultak meg Bhubaneswarban. Mahārāja sok ISKCON bhakta śikṣā-guruja lett, akik menedéket vettek nála és a bhubaneswari központban. Rendszeresen tartott háromórás Bhāgavatam leckéket. Mindez csodálatos élményt nyújtott, aminek ő volt a centruma.*

Mahārāja olyan volt, mint egy középpontban lévő arany lóbuszvirág, a bhakták pedig mint a lóbuszra leszálló méhek, akik



Lecke után a tanítványok követik Gour Govinda Mahārāját lefelé az ISKCON bhubaneswari templom lépcsőjén.

teljes boldogságukig itták a mézet, majd a beteljesülés és az öröm megrészegült állapotában tovaszálltak. Azok a bhakták, akiknek nem volt más szolgálata, a város környékén különféle hálószobákba és kútirákba távoztak aludni, majd másnap még több nektárért jöttek vissza.

Gour Govinda Swami a következőt mondta a bhubaneswari prédikálásával kapcsolatban: „A sírás iskoláját nyitottam meg itt. Anélkül, hogy sírnánk Kṛṣṇáért, nem kaphatjuk meg a kegyét!”

Mahanidhi Swami: *Menni akartam és közvetlenül a lótusz-szájából hallani, így kaptam egy szobát a bhubaneswari templom vendégházában, s bejártam, hogy halljam a leckéit. Reggel nyolckor kezdett, és általában féltizenkettőkor fejezte be. Csak beszélt és*

beszélt, és rengeteg bhajanát is énekelt. Fantasztikus, felejthetetlen volt. Ott ültem a helyemen és néztem, ő pedig időnként rám nézett. Az apa volt, gyermekeivel körülvéve.

TOLERANCIA ÉS EGYÜTTMŰKÖDÉS

Gour Govinda Swami rendszerint csendes tagja volt az ISKCON-nak és a GBC-nek, de nem habozott, hogy nyilvánosan és szigorúan megfedjen bárkit, még a vezetőket is, ha úgy látta, hogy nem megfelelően viselkednek, vagy helytelen *siddhāntát* javasolnak. Ugyanakkor mindig szigorúan lojális volt és támogatta az ISKCON-t és annak Vezető Testületét, mert az ISKCON-t a lelki tanítómestere *sevā-saṅgájának* tekintette.

Rādhānāth Swami: *Észrevettem, hogy a GBC gyűlések alatt Gour Govinda Mahārāja általában nagyon csendes volt. Nem beszélt, hacsak valamivel kapcsolatban nem érzett igen erős okot a megszólalásra. Gyakran láttam őt csendesen a háttérben ülni, és könyvet olvasni, miközben más bhakták heves szócsatákat vívtak.¹*

Śivarāma Swami: *Volt ott egy sannyāsī, akivel szemben komoly panaszok merültek fel a nőekkel való helytelen kapcsolata miatt. Én voltam akkor a GBC elnök. Amikor a GBC Testület beszélt ezzel a sannyāsival, ő nagyon sértő volt az összegyűltekkal szemben. Az értekezlet végén felálltam, és átmentem a szoba másik felébe. Gour Govinda Mahārāja még mindig ült, megállított, megfogta a kezem és így szólt: „Azt, aki így kritizálja a GBC-t, azt ki kell utasítani az ISKCON-ból!” Eközben gesztikulált, így nyomatékosítva*

a mondanivalóját. „Küldjétek el az ISKCON-ból!” Mahārāját nagyon elszomorította, abogyan a sannyāsi beszélt. Azt mondta, az ilyen magatartás megbocsáthatatlan.

1994-ben Māyāpurban egy *darśanán* Gour Govinda Swami a lelki tanítómester közösségével való együttműködés fontosságáról beszélt. Mahārāja aznap részt vett a GBC találkozón, majd este egy csoport tanítványának és követőjének az alábbiakat mondta:

A közösségünk irányítása és tevékenységünk megszervezése évente visszatérő feladat. Az egyik oldalon van a *saṅga*, a közösség. Mahāprabhu mozgalmának mottója: *ekakī āmāra, nābi pāya bala, bari-nāma-saṅkirtane* — „Egyedül nincs erőm, hogy Hari szent nevét énekeljem.”² Egmagad semmit sem tudsz tenni. Tehát együtt kell működnünk. Közösséget kell alkotnunk. Az együttműködésben egység és erő van. Ekkor harcolhatsz *māyā* vagy a hamis filozófiák ellen, és így alapozhatod meg Mahāprabhu filozófiáját. Itt van minden Mahāprabhu mozgalmában a *kṛṣṇa-kathā* formájában, mindazonáltal a közösséget is fenn kell tartanunk. Szükség van kiigazításra, módosításra, megújulásra. Ez a *Kali-yuga*, és az anyagi világban vagyunk. *Māyā* nagyon sokféleképp próbálja megállítani a mozgalmunkat. A fejlett *vaiṣṇavák* olyan közösséget hoztak létre, amely segít nektek megerősödni, hogy küzdjétek, és továbbvigyétek Mahāprabhu mozgalmát. Ezek a *bhakták* összeülnek, megbeszélést folytatnak és döntéseket hoznak. Ez egy közös erőfeszítés. Az anyagi világban a feltételekhez kötött lelkek nem értik meg könnyen a *paramārthikát*, az élet legmagasabbrendű célját. Aki nagyon szerencsés, aki valamelyik előző életéből rendelkezik *sukrtivel* és aki megkapta a *sādhū-vaiṣṇavák* kegyét, az lehet képes, hogy megértse.

Máskülönben nem olyan könnyű. Sőt, amikor megpróbálsz bizonyítani az igazságot, tapasztalni fogod, hogy ez számos hazugságot és ellenkezést vált ki. Meg kell értenünk, hogy ez az Úr akarata. Amikor sok különböző ember gyűlik össze, akkor a vélemények is különbözőek lesznek. A harc, a veszekedés és az egyet nem értés természetes módon megjelenik. *Satyam eva jayate* — Az igazság végül győzni fog, de ez időbe telik. Nem olyan könnyű. Ha nem lenne sötétség, hogyan dicsőíthetnétek a fényt?

Türelmesnek kell lennünk. Türelmesnek kell lennünk és együttműködőnek. Ez a *sādhuk* és az *ācāryák* utasítása. Mahāprabhu ezt mondta a *Śikṣāṣṭakájában* (3. versszak):

*trṇād api su-nīcena tarora iva saḥiṣṇunā
amāninā māna-dena kīrtaniya sadā hariḥ*

„Aki alacsonyabbrendűnek tartja magát a fűszálnál, és türelmesebb, mint egy fa, nem vár el személyes tiszteletet, de mindig kész minden tiszteletet megadni másoknak, az igen könnyen képes szünet nélkül énekelni az Úr Szent Nevét.”

Ez a legfontosabb versszak. Ha ezt nem érted és nem gyakorlod, akkor nem végezheted a *hari-bhajanát*.

A GURU MISSZIÓJÁBAN

Gour Govinda Swami nagyon szilárd hittel tartott ki Śrīla Prabhupāda közössége mellett. 1992. augusztus 20-án európai prédikáló körútról való visszatérése alkalmából tartott egy beszédet. Németországban, Heidelbergben Śācinandana Swami ezt kérdezte tőlem: „Mahārāja, miért jöttél el? Oly sok probléma van a testeddel. Mégis rengeteget utazol, prédikálsz. Mi a célod?” — Az életem, a testem, az elmém, a szavaim, mindent a *guru* és

Gaurāṅga szolgálatának szenteltem. Tisztelt lelki tanítómesterem, Śrīmad A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda Mahārāja alapította meg a Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezetét. Olyan ez a közösség, mint az élete, a teste. Úgy érzem, mostanában oly sok fájdalom éri őt. Miután eltávozott, sok úgynevezett *sannyāsī* és vezető elment, másokhoz csatlakozott, most pedig kritizálják az ISKCON-t, kritizálják Śrīla Prabhupādát, és ezzel hatalmas sértéseket követnek el. Biztos, hogy ezért büntetést fognak kapni. Képtelen vagyok tolerálni, amiket mondanak.

Rómában, amikor mutattak nekem egy frissen kiadott füzetet, melyre ráírták *guru-mahārājám* nevét „Śrīmad A. C. Bhaktivedanta Swami”, majd utána az egyik istentestvérét, azt mondtam: „Miért van ott *guru-mahārājám* neve? Ez csalás! Miért teszik oda *guru-mahārājám* fényképét és nyomtatják a cikkeit?! Utána pedig azt mondják az ISKCON *bhaktáknak*, hogy Bhaktivedanta Swami csupán az alapfokú tudást, az ABC-t adta, és semmilyen magasabb szintű *vaiṣṇava* filozófiát. Csak csalnak és ellopják az ISKCON embereit.”

Számomra ez tűrhetetlen és rendkívül fájdalmas. Olyan nagy sokkot okoz a szívemben. Azok, akik odamennek, bolondok. Bolondok! Meg fogom büntetni őket. „Miért vagytok ilyen eszetlenek? Hogyan hihettek nekik? Nem hisztek Prabhupādának, aki beteljesítette Gaurāṅga Mahāprabhu vágyát?!”

*pr̥thivī-paryanta yata āche deśa-grāma
sarvatra sañcāra ha-ibeka mora nāma*

[Mahāprabhu ezt mondta:] „A Föld minden falujában és országában prédikálni fogják a nevemet.”³



Fesztivál a bhubaneswari templomban 1995-ben

Mielőtt *guru-mahārājám* megérkezett volna nyugatra, Śrīmad Bhaktisiddhānta Prabhupāda Mahārāja elküldte ide Tirtha Mahārāját, Bhakti Hridaya Bon Mahārāját és másokat. Ők miért nem voltak sikeresek? *Sannyāsik* voltak, a *maṭhāban* éltek, együtt Śrīla Bhaktisiddhāntával. *Guru-mahārājám gr̥bastha* volt, otthon élt. Ám megkapta Śrīla Bhaktisiddhānta és Śrīla Bhaktivinoda Thākura teljes kegyét.

Meg fogom kérdezni őket: „Ki az aki eljött nyugatra? Ki vetette el a magot? Ki fektette le a Kṛṣṇa-tudat alapjait? Ki teljesítette be Śrī Gaurāṅga Mahāprabhu vágyát? Śrīla Prabhupāda különlegesen felhatalmazott személy volt. Ti pedig most máshová mentek, és elhagyjátok az ISKCON táborát? Olyan ostobák vagytok! Ezzel olyan nagy sértést követtetek el. Azt mondjátok, hogy Prabhupāda csak az alapszintű tudást, az ABC-t adta, semmi magasabb rendűt. Nem tudjátok megérteni, amit mondott!”

AMIKOR A JÓSZERENCSE FELVIRRAD

Európában ezt mondtam a *bhaktáknak*: „Egy *banyan* fa magja annyira parányi, mégis egy hatalmas fát rejt magában. Ez számomra túrhetetlen. Mint *guru-mahārājám* tanítványa és az ISKCON közösség tagja kötelességem fenntartani a presztizsünket. Ezért jöttem, és most igen sokfelé utazom. El akarom némítani őket, betapasztani a szájukat.”

Néha nem tudunk enni, vagy aludni. Van egy kilencórás repülőút vagy egy nyolcórás autóút, evés, alvás nélkül. Ez az életünk. Azzal, hogy idejöttem és tanítok, az az egyetlen célom, hogy elnémítsam őket. Be akarom fogni a szájukat. Meg akarom mutatni, hogy az ISKCON-ban létezik magasabb szintű tanítás. Eljött az idő, amikor az embereknek meg kell tudniuk, hogy Guru Mahārājám mindent átadott. Mag formájában adta. Most ez a mag gyümölcsöt hoz. Meg kell értenetek, hogy minden benne van. Egyetlen mondat, egyetlen szó, amit Guru Mahārājám mondott, további magyarázatot igényel. Ezért jöttem. Nincs más célom. Nem magam miatt. *Guru* és Gaurāṅga öröméért. *Guru* és Gaurāṅga örök szolgálói vagyunk. Az életünk az ő örömükért, nem a sajátunkért van.”

Végjegyzet

¹ Részlet egy mayapuri beszédből.

² Részlet Bhaktivinoda Ṭhākura Śaraṅāgatijából, az Ohe! Vaiṣṇava Ṭhākura kezdetű dalból.

³ Śrī Caitanya Bhāgavata, Antya-lila 4.126.